

Słowo wstępu

W erze globalnych wyzwań ekologicznych komunikacja środowiskowa wyrasta na kluczową, dynamicznie rozwijającą się dziedzinę badań. Od swoich początków w latach 70. XX wieku przekształciła się z prostego transferu informacji naukowych w zaawansowany mechanizm rozumienia, interpretacji i rozwiązywania złożonych problemów środowiskowych.

Istota komunikacji środowiskowej wykracza daleko poza tradycyjne rozumienie przekazu informacyjnego. Jest wielowarstwowym dialogiem, który łączy różnorodne podmioty: naukowców, decydentów, specjalistów medialnych, aktywistów i społeczeństwo. Przyczynia się do podnoszenia świadomości, edukacji, motywacji oraz ułatwia dyskusje dotyczące wyzwań środowiskowych.

Fundamentalną siłą komunikacji środowiskowej jest jej głęboko interdyscyplinarny charakter. Integruje ona wiedzę i metodologie z różnych dziedzin nauki, w tym: nauk o środowisku, socjologii, psychologii, nauk politycznych czy kulturoznawstwa.

Współczesne badania w zakresie komunikacji środowiskowej koncentrują się na wielowymiarowych aspektach, takich jak analiza medialnych reprezentacji zagadnień ekologicznych, wpływ platform cyfrowych na dyskurs środowiskowy, rozpoznanie kulturowych i społecznych uwarunkowań percepcji komunikatów czy opracowywanie strategii zwiększających partycypację społeczną w kształtowaniu polityki środowiskowej.

Rewolucja cyfrowa przekształca krajobraz komunikacji środowiskowej. Media społecznościowe, platformy internetowe i technologie, takie jak sztuczna inteligencja, oferują bezprecedensowe możliwości rozpowszechniania wiedzy i mobilizacji społecznej. Równocześnie wprowadzają nowe wyzwania, w tym zarządzanie dezinformacją, weryfikację wiarygodności informacji oraz podtrzymywanie zaangażowania w zróżnicowanych środowiskach cyfrowych.

Łącząc różne perspektywy i metodologie, niniejszy numer tematyczny prezentuje zagrożenia, wyzwania i możliwości komunikacji środowiskowej w erze zdefiniowanej przez szybkie zmiany środowiskowe.

Redaktor tematyczny
Bartłomiej Łódzki

Foreword

In the era of global ecological challenges, environmental communication is emerging as a key, dynamically developing field of research. Since its beginnings in the 1970s, it has transformed from a simple transfer of scientific information into an advanced mechanism for understanding, interpreting and solving complex environmental problems.

The essence of environmental communication goes far beyond the traditional understanding of information transmission. It is a multi-layered dialogue that connects various entities: scientists, decision-makers, media specialists, activists, and society. It contributes to raising awareness, education, motivation, and discussions on environmental challenges.

The fundamental strength of environmental communication is its deeply interdisciplinary nature. It integrates knowledge and methodologies from various fields of science, including media and communication, environmental sciences, sociology, psychology, political science and cultural studies.

Contemporary research in environmental communication focuses on multidimensional aspects, such as analysing media representations of environmental issues, assessing the impact of digital platforms on environmental discourse, identifying cultural and social determinants of message perception, and developing strategies to increase social participation in shaping environmental policy.

The digital revolution is transforming the landscape of environmental communication. Social media, online platforms and technologies such as artificial intelligence offer unprecedented opportunities for disseminating knowledge and mobilizing society. At the same time, they introduce new challenges, including managing disinformation, verifying the credibility of information, and maintaining engagement in diverse digital environments.

This thematic issue combines different perspectives and methodologies to present the threats, challenges and opportunities of environmental communication in the era defined by rapid environmental change.

Editor of the thematic
Bartłomiej Łódzki